

Prevoditeljeva napomena

Onima što su prihvatili moje razloge kojima sam nastojao pobliže rastumačiti, pa i opravdati, svoje pokušaje da u suvremeni hrvatski prenesem Marulićevu *Juditu* i Zoranićeve *Planine* neće, vjerujem, trebati objašnjavati zašto sam to isto napravio s Lucićevom *Robinjom*. Onima koji se ne mogu otresti sumnje u taj pothvat savjetujem da moje prijevode uzmu kao svojevrzne proširene komentare, ili da ih naprosto zanemare.

Zanimljivo je da ni Lucić ni njegovi likovi u *Robinji*, dok hvale Dubrovnik, ne vide ništa neobično u tome što se u Gradu nalazi velika tržnica robljem, vrlo često podrijetlom iz Bosne (*de genere servorum Bosniensium*), gdje su se također takve tržnice nalazile u Brštaniku, Podvisokom i drugdje. U stihovima 751–756 mladi Derenčin kaže da se jedva svladava da se ne napije krvi turskim trgovcima od kojih je otkupio robinju, ali se ne želi zamjeriti Dubrovniku, gradu u kojem je takva trgovina normalna. Pozadinski užas te djelatnosti i petrarkistički konvencionalni rječnik u ovoj drami uspostavljaju dinamički *sklad* u prividnom *neskladu*.

Zahvaljujem Josipu Bratuliću što je pomno čitao prijevod i dao mi mnoge korisne sugestije. Tekst prijenosa na suvremeni hrvatski jezik preuzet je, s neznatnim izmjenama, iz izdanja Grafičkoga zavoda Hrvatske 1988.

M. G.